

Overgenomen uit het boekje “**Enige nagelaten Geschriften**”

Handelend over het diepe verval van land en volk, kerk en staat

Van wijlen Willem van den Berg Jz

Geboren 10 september 1839

Overleden 11 februari 1914

In leven gewoond hebbende te Terheijde aan Zee

De Eeuwige Uitverkiezing Gods

De Heere heeft een volk op aard'
Van eeuwigheid verkoren
Die worde in Zijn kracht bewaard
Die heeft Hij wedergeboren

Dat is een volk dat nooit naar God
Of naar Zijn Wetten vraagden
Maar die in zond' en misdaan dood
En dus den dood behaagden

Toen Adam viel, viel alles dood
Wat ooit uit vlees geboren
Zou worden, dus die val was groot
De mens die is verloren

Toen Gods gebod was overtreên
Kon hij niets anders erven
Om als een aardewerker heen
En dan de dood te sterven

Zoo licht dan 't mensdom in de dood
Geen woord laat zich meer horen
Van enig sterveling op aard'
Dat God meer kan bekoren

En toch heeft God een volk op aard
Die Hij heeft uitverkoren
Bij wie Hij Zelf Zijn werk aanvaard
Die worden weer herboren

Die doet Hij wand'len op een pad
Van recht en Waarheid tevens
Die uitloopt op de Levensstad
Dat is de Weg des levens

En wie nu God door Zijnen Geest
Niet levend komt te maken
Die valt als dood en onbedeesd
Den duivel in de kaken

Maar is die rede niet wat hard
d'Een binnen, d'ander buiten
Daar zit het vlees mee in verward
Dat ligt in Gods besluiten

Eer Jacob was had God hem lief
Maar hij zou Ezau haten
Al is dat Ezau nu een grief
Dat zal hem toch niets baten

Maar! Waarom had God Jacob lief
Eer dat hij werd geboren
Omdat God Jacob in Zijn Zoon
Eeuwig had uitverkoren

Toen d'aard nog woest en ledig was
En niets nog iets moest worden
En boven d'onkenb're waterplas
Was bij God 't al in orde

God had een welbehagen in
Den Zoon Hem Een in Wezen
Dat staat geschreven in 't begin
Dit Boek, wie kan dat lezen

En nu zou God een erfenis
Aan Zijne Zoon geven
Die zoude zeker en gewis
Met die Zoon eeuwig leven

Nu heeft God niet in enig vlees
Wat ooit de aard' zal dragen
Werd dit gevat, van hun die 't leest
Toch nooit een welbehagen

God ziet Zijn Zoon aan, niet den mens
En die in Hem geloven
Dat zijn ze die uit, door, tot Hem
Geboren zijn van boven

Die brengt Hij in Zijn Schapenstal
Geplant hier op deez' aarde
En al wie die nu vinden zal
Die is niet van deez' aarde

Want Christus is daarvan de Deur
Die kan geen vlees aanschouwen
Nu is het maar een kleine hoop
Die dat voor Waarheid houwen

Die nu buiten die ware Deur
Zich in die stal zal scharen
Die worden door den Heere genaamd
Dieven en moordenaren

Als nu de Herder op het end
Zijn schapen zal doorzoeken
Zal Hij die Zijns niet zijn gewis
Als Rechter zeker vloeken

Verstaat Gods Woord, o ijd'le mens
Laat u geen schijn bedriegen
God zelf getuigt het in Zijn Woord
Dat Woord, dat kan niet liegen

Gij kunt zelfs wel geroepen zijn
Door boden van de Koning
En uiterlijk gekleed zeer rein
Met Zijn volk in Zijn woning

Maar als de Koning Zelf dan komt
En overziet Zijn gasten
En Hij met Zijn Alwetendheid
Ze allen gaat betasten

Dan vind Hij hun die niet gekleed
Zijn met de Bruiloftskleren
En zal hun met Zijn machtig Woord
Van Zijne Maaltijd weren

En zegt hun ook hun vonnis aan
Dat zal verschrik'lijk wezen
Dat staat beschreven in Zijn Woord
Waar 't duidelijk staat te lezen

En ziet, hoe velen zijn er niet
Vooral in deze dagen
Die onbeschroomd met schijn gekleed
Zelf zonder roeping wagen

En zeggen dat zij zijn bekeerd
En dat zij zullen erven
Den Hemel, die hun zeker is
Als zij eens zullen sterven

Wedergeboren zeggen, zeggen zij
Dat is als wij verand'ren
Van leven, van het kwaad tot goed
Verleiden zo malkand'ren

De duivel houd zich kalm en stil
Dat zijn zijn beste klanten
Hij voedt hun met zijn leugengeest
Bemint z' als zijn trawanten

't Is hem gelaten met zijn prooi
Naar zin en wil te hand'len
't Zij of hij hen in een mooi kleed
Of slordig hun laat wand'len

Nu weet hij veel maar alles niet
Die hij zo vuil laat lopen,
Daar komt de Sterkere dan hij
Er menigeen van stroopen

Die brengt Hij tot het waterbad
En wast hem van Zijn bloede
En brengt hem zoo in Zijne school
Steeds onder Zijne hoede

Toen Gods Zoon op deez' aarde kwam
En zijn borgtocht aanvaardde
En Hij als 't Enig Offerlam
Zichzelven openbaarde

Toen zei Hij, door gelijkenis
En liet Zichzelven horen
Dat Hij alleen gekomen was
Om hun, die was verloren

Hij stelde hun een kudde voor
Van honderd in getale
En daarvan ene afgedwaald
Die kwam Hij zoekend halen

Zoo een die was zoo afgedwaald
Dat hij was weg, verloren
Die was geheel en al vergaan
Kon niets meer zien en horen

Zoo een die was bij Hem bekend
Die stond al opgeschreven
In 't boek: der stillen eeuwigheid
Dat was, in 't boek ten leven

Die honderd op die ene na
Die waren niet verloren
Dat waren vromen al te zaâm
Die Jezus' stem niet horen

Het zijn niet zij: die gaarne wil
Ook zij niet, die zoo lopen
Die op de markt van vrij Genâ
De waarheid voor hun kopen

Neen 't is Gods Soevereiniteit
Zijn eeuwig welbehagen
Voor elk, die in het duister dwaalt
Wiens Heilzon op komt dagen

O, Eeuwig wonder van Genâ
Eer nog de bergen waren
Wil God zich in Zijn raadsbesluit
Ja, Zijn Zoon openbaren

O, Heerlijk grondstuk voor Gods volk
Die 't krijgen te geloven
Dat hunne grond van zaligheid
Niet is omlaag, maar boven

En wie nu is een vat ter eer
Uit 's pottenbakkers handen
Die zal op Zijn Genadeschip
Gewis'lijk zalig landen

Wat nu het schepsel moge doen
Wat vlees ook uit moog' richten
Hoe ver men het ook brengen moog'
Met deugden en met plichten

Niets zal u baten in de dood
Gij gaat gewis verloren
Als God u niet van eeuwigheid
Ten leven heeft verkoren

AMEN